

OPINIONS

CIMERA ANTISEMITA
Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON
Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada

13

EL MARXÍVOL DELS POETES
Martí Domínguez

14

TAULES EN EL DUEL ...
Antoni Castel

15

L'ELECCIÓ DE PARÍS
Josep Vergés
ESTIUEJANT JOAN CARLES
Joan Marí

16

UNA OPOSICIÓ AMABLE
J. J. Pérez Benlloch
BREU DICCIONARI ...
Pere Martí

17

EL RETORN DEL KGB
Llibert Ferri
EL MINISTRE S'OFEGA
Miquel Payeras

18

UNA AUTÈNTICA 'BUSERIA'
Xavier Duran
QUE EM PRESENTIN ...
Albert Closas

19

TRES-CENTS ANYS MENYS SIS
Joan F. Mira

82

Qui ho diria, que som al segle XXI, si a aquestes alçades de la història ens cal tornar a reclamar, a defensar drets elementals. De vegades, però, la naturalesa de les coses se'ns plantifica al davant sense gaires miraments, arranca de colp els vels que la podien emmascarar i ens ofereix un bany de crua i freda realitat. I, si bé és cert que això provoca algun refredat, també ho és que lleva la son de les orelles.

En certa mesura, la recent prohibició de l'espectacle que havia de celebrar-se a la ciutat de València, el proper 5 de maig, en commemoració de la diada del 25 d'Abril, constitueix un bany –o un ruixat– de realitat. A ningú no se li escapa que el fet de negar l'ús d'un espai públic, la plaça de bous –cosa que equival a impedir la celebració de l'acte– ha estat una decisió de caràcter clarament polític, destinada a silenciar qualsevol to que discrepe de la partitura uniforme, absoluta i centralista que el Govern espanyol vol fer sonar de cap a cap dels seus dominis. I, si hi havia algun indici d'evolució cap a la normalitat quan, un temps enrere, les Corts Valencianes van aprovar donar caràcter institucional a la diada del 25 d'Abril, ara que la Diputació de València, governada pel mateix partit, més enllà de les declaracions, vol impedir, en la pràctica, la celebració de la mateixa diada, la presumpta evolució es lleva els vels i mostra la realitat involucionista que aquestes majories absolutes propicien.

Perquè la virulència i les formes intempestives amb què s'ha expressat la Diputació, que ha qualificat de "vándals", "incontrolats" i "terroristes" els participants en l'espectacle, no són, precisament, expressió d'un tarannà democràtic. Ni, evidentment, dignes de cap representant institucional amb el mínim reconeixement i respecte per la cultura. Que la prohibició i els impropis afecten figures de reconegut prestigi internacional (de Comediants a Carles Santos, de Xarxa Teatre a La Fura dels Baus) no ha estat cap fre, ni en el fons ni en la forma, per a una decisió presa amb premeditació. En aquest sentit, la campanya endegada l'any passat per desacreditar l'espectacle que aleshores s'hi va realitzar, per poc consistents que foren els arguments que s'utilitzaren, ja anunciava, a la llum dels esdeveniments d'enguany, la intenció prohibitiva.

Potser perquè les majories absolutes són l'entorn adequat per a desbocar fervors i ideologies (que no es reconeixen nacionalistes perquè es diuen *nacionales*), d'un temps ençà veiem com pren força una perillosa involució democràtica que afecta, essencialment, les realitats nacionals que no són l'espanyola (i que anomenen nacionalitats perquè de *nación* només n'hi pot haver una). I si al País Basc, i en aquesta campanya electoral s'està acabant d'evidenciar, la involució es mostra en un grau superlatiu, al nostre país hi ha ja alguna cosa més que indicis que apunten en el mateix sentit. Perquè el PP actua, des del poder, quan pot, amb una actitud totalment bel·ligerant contra qualsevol manifestació cultural que no siga l'espanyola, per pacífica que aquesta siga.

Malgrat aquest atac a la llibertat d'expressió, Acció Cultural del País Valencià, l'entitat que organitzava el que havia de ser el primer gran homenatge que rebia la ciutat de València, ha anunciat, per aquest 5 de maig, una manifestació que, sota el lema "Per València i per la llibertat", ja es preveu massiva (i festiva). Perquè no és nou el treball per la cultura i la llibertat; per això mateix lluitaren els qui s'enfrontaren a les tropes borbòniques el 25 d'abril de 1707. És clar que, perquè la història avança, avui els hereus dels uns ens troben, als hereus dels altres, en prou millor posició.

“El PP actua, des del poder, quan pot, amb una actitud totalment bel·ligerant contra qualsevol manifestació cultural que no siga l'espanyola”